

COMMUNIQUE

1. Regeringscheferne i Fællesskabets ni stater og deres udenrigsministre samt formanden for Kommissionen, som er trådt sammen i Paris efter indbydelse fra præsidenten for Den franske Republik, har foretaget en gennemgang af de forskellige problemer, Europa står over for. Ved denne lejlighed blev de af udenrigsministrene udarbejdede rapporter taget til efterretning. Den mellem udenrigsministrene opnåede enighed med hensyn til forskellige områder, som omhandles i disse rapporter, blev konstateret.

2. Regeringscheferne erkender nødvendigheden af, at de interne problemer, som den europæiske opbygning giver anledning til, og de problemer, som Europa er stillet over for udadtil, anskues under ét. De finder, at der bør tilvejebringes sikkerhed for udviklingen af og sammenhængen mellem indsatsen i Fællesskabet og det politiske samarbejde.

3. Derfor har regeringscheferne vedtaget, at de sammen med udenrigsministrene tre gange om året samt efter behov vil mødes i Fællesskabets Råd og inden for rammerne af det politiske samarbejde.

Sekretariatsforretningerne vil blive varetaget på passende måde under hensyn til gældende praksis og hidtidig fremgangsmåde.

For at sikre sammenhængen i Fællesskabets indsats og kontinuitet i dets arbejde skal udenrigsministrene i Fællesskabets Råd have en igangsættende og koordinerende rolle. De kan ved disse lejligheder tillige træde sammen inden for rammerne af det politiske samarbejde.

Disse beslutninger berører på ingen måde de regler og

fremgangsmåder, som er fastsat i traktaterne eller forudset i Luxembourg- og Københavns-rapporterne vedrørende det politiske samarbejde. Kommissionen udøver under de forskellige ovennævnte møder de beføjelser og spiller den rolle, som er tillagt den i de ovennævnte dokumenter.

4. I lyset af den europæiske enhedsproces bekræfter regeringscheferne på ny, at det er deres vilje gradvis at få fastlagt fælles standpunkter og at iværksætte en samordnet diplomatisk indsats på alle de områder inden for udenrigspolitikken, som vedrører Det europæiske Fællesskabs interesser. Hvervet som talsmand for de Ni udøves af formandskabet, som udlægger deres synspunkter på det diplomatiske plan. Det skal sørge for, at den nødvendige samordning altid finder sted i tide.

Under hensyn til den stigende betydning, som det politiske samarbejde har fået for arbejdet med at opbygge et Europa, bør Europa-Parlamentet knyttes nærmere til dette samarbejde, bl.a. ved de besvarelser, der gives på forespørgsler, som parlamentsmedlemmerne retter til formandskabet angående virksomhed, som vedrører det politiske samarbejde.

5. Regeringscheferne finder det nødvendigt at styrke solidariteten mellem de Ni både ved at forbedre fællesskabsprocedurerne og ved at udvikle nye former for fællesskabspolitik inden for nye områder, som senere fastlægges, men også ved at tillægge institutionerne den hertil fornødne hjemmel.

6. Uanset deres syn på de konklusioner, man nåede frem til i Luxembourg den 28. januar 1966, er det deres opfattelse, at man for at forbedre arbejdsgangen i Rådet bør afstå fra den praksis, der går ud på, at afgørelser vedrørende et hvilket som helst spørgsmål skal være betinget af medlemsstaternes enstemmige tilslutning.

7. Der vil blive givet de faste repræsentanter et større spillerum, således at kun de væsentligste politiske problemer drøftes i Rådet. Med henblik herpå tages de forholdsregler, som hver af medlemsstaterne finder nødvendige for at styrke de faste repræsentanters rolle og inddrage dem i udarbejdelsen af nationale standpunkter vedrørende europæiske anliggender.

8. De er i øvrigt enige om det hensigtsmæssige i at gøre brug af bestemmelserne i Rom-traktaten, efter hvilke gennemførelses- og forvaltningsbeføjelser, som er en følge af Fællesskabets forordninger, kan tillægges Kommissionen.

9. Samarbejdet mellem de Ni på områder, som går ud over traktaternes anvendelsesområde, vil blive videreført inden for de sektorer, hvor det er påbegyndt. Det bør udstrækkes til nye områder ved møder mellem repræsentanter for regeringerne, forsamlet i Rådet, hver gang dette er muligt.

10. Der vil blive nedsat en arbejdsgruppe, der skal undersøge muligheden for at oprette en pasunion og - inden dette kan ske - for at indføre ensartede pas for medlemsstaterne.

Forslag herom bør så vidt muligt forelægges medlemsstaternes regeringer inden 31. december 1976. Forslaget skal især indeholde bestemmelser om en gradvis tilnærmelse af medlemsstaternes fremmedlovgivning samt om afskaffelse af paskontrol inden for Fællesskabet.

11. Det vil blive pålagt en anden arbejdsgruppe at undersøge, på hvilke betingelser og inden for hvilke tidsfrister det vil være muligt at tillægge borgerne i de ni medlemsstater særlige rettigheder som borgere i Fællesskabet.

12. Regeringscheferne konstaterer, at det i traktaten fastsatte mål om almindelige direkte valg til Europa-Parlamentet bør virkeliggøres så hurtigt som muligt.

I denne forbindelse imødeser de med interesse Parlamentets forslag, som de håber Rådet vil kunne træffe afgørelse om i 1976. Under forudsætning heraf ville almindelige, direkte valg kunne finde sted fra 1978.

Eftersom Europa-Parlamentet er sammensat af repræsentanter for folkene i Fællesskabets medlemsstater, bør hvert folk repræsenteres på passende måde.

Europa-Parlamentet inddrages i udviklingen af den europæiske opbygning. Regeringscheferne vil ikke undlade at tage de synspunkter i betragtning, som de i oktober 1972 anmodede Parlamentet om at fremsætte i denne sammenhæng.

Europa-Parlamentets beføjelser vil blive udvidet navnlig derved, at det får tillagt kompetence på visse områder i forbindelse med udarbejdelsen af fællesskabsretten.

Erklæring fra den britiske delegation

Den britiske premierminister erklærede, at den britiske regering ikke ønskede at hindre regeringerne i de øvrige otte medlemsstater i at gøre fremskridt i spørgsmålet om almindelige direkte valg til Parlamentet. Den britiske regering kan imidlertid ikke selv tage stilling til forslaget, før genforhandlingsproceduren er blevet ført til ende, og dens resultater er blevet forelagt det britiske folk.

Erklæring fra den danske delegation

Den danske delegation kan ikke på nuværende tidspunkt binde sig til indførelse af almindelige direkte valg i 1978.

13. Regeringscheferne konstaterer, at processen med hensyn til omdannelsen af medlemsstaternes samlede indbyrdes forbindelser i overensstemmelse med beslutningerne truffet i Paris i oktober 1972 allerede er blevet indledt, og er fast besluttet på at gøre nye fremskridt ad denne vej.

Ved henblik herpå finder de det hensigtsmæssigt, at de så hurtigt som muligt bliver enige om en helhedsopfattelse vedrørende Den europæiske Union. I denne forbindelse og i overensstemmelse med de anmodninger, som blev fremsat under stats- og regeringschefernes konference i Paris i oktober 1972, bekræfter de den betydning, som de tillægger disse rapporter fra Fællesskabets institutioner. De henstiller til Europa-Parlamentet, Kommissionen og Domstolen at fremskynde fremlæggelsen af deres rapporter til inden udgangen af det første halvår af 1975. De er blevet enige om at overdrage premierministeren for Kongeriget Belgien, hr. Tindemans, inden udgangen af 1975 at forelægge regeringscheferne en sammenfattende rapport udarbejdet på grundlag af institutionernes rapporter og de drøftelser, som han vil føre med regeringerne og repræsentanter for repræsentative kredse inden for den offentlige mening i Fællesskabet.

Den økonomiske og monetære union.

14. Regeringscheferne konstaterer, at de interne og internationale omskiftelser har gjort det umuligt at gøre alle forventede fremskridt på vejen mod den økonomiske og monetære union og fastslår, at deres vilje i så henseende fortsat er usvækket, og at deres mål fremdeles er det, de havde sat sig på konferencen i Paris.

Tilpasning af landenes økonomisk-politiske foranstaltninger.

15. Regeringscheferne har drøftet den økonomiske situation i verden og inden for Fællesskabet.

16. De konstaterer, at forhøjelsen af prisen på energi forstærker de inflatoriske tendenser og øger underskuddene på betalingsbalancerne samt understreger truslen om et almindeligt økonomisk tilbageslag. De således fremkaldte ændringer i de internationale prisforhold påtvinger medlemsstaterne en omlægning af deres produktionsstrukturer.

17. Regeringscheferne bekræfter, at formålet med den økonomiske politik fremdeles er bekæmpelse af inflationen og opretholdelse af beskæftigelsen. Medvirken fra arbejdsmarkedets parter vil være en væsentlig faktor i gennemførelsen af denne politik. De understreger, at der i den aktuelle situation bør gives en høj prioritet til et fornyet opsving med fastholdelse af stabiliteten, dvs. en indsats, som på én gang tager sigte på at afværge et almindeligt økonomisk tilbageslag og genoprette stabilitet. Det er af betydning, at en sådan indsats udelukker enhver tilbagevenden til protektionisme, som ved sine kædereaktioner vil kunne være en fare for et nyt økonomisk opsving.

De medlemsstater, der har overskud på betalingsbalancen, bør føre en økonomisk politik, der stimulerer den hjemlige efterspørgsel og holder beskæftigelsen oppe på et højt niveau, uden at der derved skabes nye inflatoriske vilkår. Denne holdning

vil gøre det lettere for de lande, der har betydelige underskud på deres betalingsbalance, at føre en politik, som, uden at der gribes til protektionistiske forholdsregler, gør det muligt at sikre et tilfredsstillende niveau for beskæftigelsen, en stabilisering af omkostningsniveauet og en forbedring af betalingerne over for udlandet.

18. For så vidt angår de bestræbelser, der skal udfoldes af landene med overskud på betalingsbalancen, hilser regeringscheferne med tilfredshed de økonomisk-politiske foranstaltninger, som den nederlandske regering allerede nu har vedtaget, idet disse foranstaltninger går i den ønskede retning. De har endvidere med tilfredshed gjort sig bekendt med det program for en konjunkturpolitik, som påtænkes indført af regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland, navnlig med henblik på atter at sætte gang i offentlig og privat investeringsvirksomhed, samt med den belgiske regerings hensigt til ligeledes at slå ind på denne vej.

De har endvidere med tilfredshed mærket sig de bestræbelser, som landene med underskud på betalingsbalancen udfolder for at fastholde deres konkurrenceevne med henblik på at nå frem til en bedre ligevægt på betalingsbalancen og på at forbedre beskæftigelsesniveauet.

19. Regeringscheferne tager de særlige forhold i betragtning, som består i hver af medlemsstaterne - og som ville gøre ensartede foranstaltninger uegnede - men regeringscheferne har samtidig understreget den påtrængende nødvendighed af, at man i fællesskab enes om de foranstaltninger, som skal iværksættes. Sådanne foranstaltninger, der tilpasses hinanden, får først mening, hvis de er i overensstemmelse med en målsætning om solidaritet inden for Fællesskabet, og hvis de understøttes af permanente og effektive samrådsmekanismer. Det pålægges økonomi- og finansministrene at gennemføre disse retningslinier inden for rammerne af fællesskabsprocedurerne.

20. Det er klart, at alle sådanne foranstaltninger kun vil virke med fuld styrke, for så vidt verdens vigtigste industrilande formår at dæmme op for de spirende tendenser til økonomisk tilbageslag.

I denne forbindelse har de med tilfredshed mærket sig den redegørelse, som kansleren for Forbundsrepublikken Tyskland har fremsat efter sine samtaler med præsidenten for De forenede Stater.

De ønsker, at præsidenten for Den franske Republik under sit kommende møde med præsident FORD på Fællesskabets vegne vil fremhæve betydningen af en tilpasning af den økonomiske politik i samtlige industrilande i overensstemmelse med de ovenfor angivne retningslinier.

De ønsker ligeledes, at Fællesskabet og dets medlemsstater handler på samme måde under kommende internationale forhandlinger samt inden for de kompetente internationale organer.

21. Fællesskabet vil fortsat bidrage til verdenshandelens harmoniske udvikling, navnlig i forhold til udviklingslandene, og agter med henblik herpå konstruktivt at deltage i handelsforhandlingerne under GATT; det håber, at disse forhandlinger snart må blive fortsat på aktiv måde.

Regionalpolitik

22. Regeringscheferne beslutter, at Den europæiske Egnsudviklingsfond, som har til formål at rette op på den væsentligste regionale uligevægt inden for Fællesskabet, som navnlig skyldes landbrugets dominerende stilling, ændringer i industriproduktionen og en strukturel underbeskæftigelse, vil blive oprettet af Fællesskabets institutioner fra 1. januar 1975.

23. Fonden vil i 1975 få tillagt 300.000.000 RE, og i hvert af årene 1976 og 1977 500.000.000 RE, eller i alt 1.300.000.000 RE over en treårig forsøgsperiode.

24. Af dette samlede beløb på 1.300.000.000 RE vil et beløb på op til 150.000.000 RE blive finansieret med for tiden uundnyttede EUGFL-bevillinger (udviklingssektionen).

Fondens midler vil blive fordelt i overensstemmelse med den af Kommissionen forelagte plan:

Belgien	1.5%
Danmark	1,3%
Frankrig	15.0%
Irland	6,0%
Italien	40,0%
Luxembourg	0,1%
Nederlandene	1,7%
Forbundsrepublikken Tyskland	6,4%
Det forenede Kongerige	28,0%

Irland vil imidlertid få tillagt 6.000.000 RE, som vil blive taget fra de øvrige medlemsstaters kvota med undtagelse af Italiens.

Arbejdsmarkedsproblemer.

25. De ovenfor omhandlede bestræbelser, som er påkrævede for at imødegå inflation, faren for økonomisk tilbagegang og for arbejdsløshed, bør opfylde kravene til en samfunds politik, der sigter mod fremskridt og lighed; uden en sådan politik vil bestræbelserne ikke opnå tilslutning eller medvirken fra arbejdsmarkedets parter, hverken på nationalt plan eller på fællesskabsplan.

I denne forbindelse understreger regeringscheferne, at Det økonomiske og sociale Udvalg kan spille en betydningsfuld rolle ved at lade arbejdsmarkedets parter medvirke ved fastlæggelsen af Fællesskabets økonomiske og sociale mål.

Det er først og fremmest vigtigt på beskæftigelsesområdet at iværksætte en kraftig og samordnet aktion på fællesskabsplan. Denne aktion kræver, at medlemsstaterne med bistand

fra de interesserede organisationer foretager en passende samordning af deres beskæftigelsespolitik og vedtager hvilke mål, der først skal nås.

26. Fællesskabets Råd vil til sin tid på baggrund af de indhostede erfaringer og under hensyntagen til de regionale problemer og de kategorier af arbejdstagere, som er stærkest berørt af beskæftigelsesproblemerne, undersøge om og i hvilket omfang det vil være nødvendigt at forøge Socialfondens midler.

27. Regeringscheferne, som er overbeviste om, at der i denne periode med økonomiske vanskeligheder bør lægges særlig vægt på sociale foranstaltninger, bekræfter den betydning, de tillægger gennemførelsen af de foranstaltninger, som er opført i det sociale handlingsprogram, som Rådet godkendte i sin resolution af 21. januar 1974.

28. Regeringscheferne sætter sig som mål at få gennemført en tilnærmelse i forbindelse med forbedringer af den sociale beskyttelse, som ydes af hver enkelt medlemsstat, uden at dette forer med sig, at de gældende sociale ordninger bliver ens.

Energi.

29. Regeringscheferne har diskuteret energiproblemerne og i denne forbindelse de grundlæggende finansielle problemer, der som følge heraf er opstået for Fællesskabet og verden som helhed.

30. De tager til efterretning, at medlemsstaternes ministre for energispørgsmål vil mødes den 17. december.

31. Regeringscheferne, som er sig energiproblemets grundlæggende betydning for verdensøkonomien bevidst, har diskuteret mulighederne for samarbejde mellem de olieeksporterende og de olieimporterende lande, og hørte i denne forbindelse på en redegørelse fra Forbundskansleren.

32. Regeringscheferne tillægger det kommende møde mellem præsidenten for De Forenede Stater og præsidenten for Den Franske Republik meget stor betydning.

33. Idet de henviser til Rådets resolution af 17. september 1974, anmoder regeringscheferne Fællesskabets institutioner om at udarbejde og iværksætte en fælles energipolitik så hurtigt som muligt.

Det forenede Kongeriges fortsatte tilhørsforhold til Fællesskabet

34. Det forenede Kongeriges premierminister forklarede "på hvilket grundlag Det forenede Kongerige går ind i forhandlingerne vedrørende Det forenede Kongeriges fortsatte tilhørsforhold til Fællesskabet" og gjorde rede for de særlige problemer, som den britiske regering tillagde den største vægt.

35. Regeringscheferne erindrer om den af Fællesskabet ved tiltrædelsesforhandlingerne fremsatte erklæring, hvorefter "selve Fællesskabets eksistens, såfremt uantagelige situationer måtte opstå, ville kræve, at institutionerne fandt rimelige løsninger på sådanne".

36. De bekræfter, at ordningen vedrørende de egne indtægter udgør en af de grundlæggende faktorer i Fællesskabets økonomiske integration.

37. De henstiller til Fællesskabets institutioner (Rådet og Kommissionen), at de snarest muligt udarbejder en generel justeringsmekanisme, som i forbindelse med ordningen vedrørende de egne indtægter og i overensstemmelse med denne ordnings normale funktion, på grundlag af objektive kriterier og navnlig under hensyn til de herom af Det forenede Kongeriges regering fremsatte forslag kan medvirke til, at det under forløbet af den indbyrdes tilpasning af medlemsstaternes økonomier undgås, at der eventuelt udvikler sig situationer, som er uantagelige for en medlemsstat og er uforenelige med Fællesskabets gode funktion.